

Ens hem preguntat què significa “estimar Déu”. Ens han tocat les dues de la matinada i encara som a la casa de la Mariona. Ho havia plantejat el Pol després de rebre la darrera carta de la Mònica 03 des de Sant Ignasi de Moxos.

La dificultat d'entrada és molt clara. Si Déu és absolutament transcendent, inabastable i, com diu en Jordi, sabem més el que no és que el que és... Com es pot estimar un Ésser com aquest?

De fet, però, hi ha gent que diu que l'estima i, si fem una repassada del passat, trobem multitud d'homes i dones que en els seus escrits i en els seus fets mostren que van estimar Déu. Però, com es pot entendre, això? Estaven en un saborós engany?

Resulta una mica fort interpretar que Teresa d'Àvila, Francesc d'Assís o Agustí d'Hipona estiguessin enganyats; i com ells tants i tantes que han centrat i centren avui les seves vides en l'amor de Déu. Podem acceptar el fet, però no entenem el com.

Dues coses ens poden ajudar a comprendre-ho millor. La primera és que Déu en Jesús de Nazaret entra directament a la nostra història humana. Jesús és un ésser humà concret, extraordinari, que provoca admiració. Sí, es pot entendre que molta gent del seu temps l'estimés. Com no estimar una persona com aquesta? I Ell mateix deia que qui el veia a Ell veia a Déu.

–Això està molt bé –diu el Cesc–, però el que no entenc és com s'estima Jesús avui.

Un llarg silenci. És el Pol qui el trenca.

–Si creiem que va ressuscitar i viu actualment ni que sigui d'una forma poc sensible, segurament és possible estimar-lo.

La Susanna, que fins ara ha estat callada i ha escoltat atentament tota l'estona, fa la seva aportació.

–Hi ha una segona raó. Des del meu punt de vista plantejem les coses malament. No som nosaltres els que estimem Jesús i en Ell Déu, sinó que és Ell el que ens estima a nosaltres. Estimar Jesús consisteix a deixar-se estimar per Ell.